

er overhovedet gaaet ind paa de Forpligtelser, som de i Samfundet bedre Stillede i al Almindelighed have overfor de mindre heldig Stillede. Hans Tanke har jeg ikke det Mindste imod, jeg er tværtimod fuldstændig enig i den; men det forekommer mig ikke, at det Omfang, hvort han fremsatte den, hører ind under det stillede Underendringsforslag, ikke at tale om, at der er enkelte Banffeligheder ved dette, der meget rigtig ere paapegede af det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgfreds (S. M. Mørk), men som det ærede Medlem for Bornholm, saavidt jeg har hørt, allerede er bleven opmærksom paa og har lovet at søge afhjulpne ved Vædringsforslag til 3die Behandling, forsaavidt hans Forslag nu maatte blive vedtaget. Grunden til, at jeg egentlig begjærede Ordet, var, at jeg med et Par Ord vilde imødegaa det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgfreds (Hindenburg). Det forekommer mig, at hans Udtalelse i hele sit Indhold og sin Form var af den Besskaffenhed, at hele den Del af Befolkningen, som han i Slutningen af sit Foredrag dog vilde give sig Udseende af at være velvillig stemt imod, meget maa betakke sig for en saadan Velvillie, der træder ud i Form af Udtalelser og Handlinger som dem, han sluttede med. Han begyndte med at sige: Hjælp Dig selv! Jeg veed egentlig ikke, hvorfor han ikke sagde: Er Du Guds Søn, saa hjælp Dig selv; men den Lære har han i Dvrigt ikke nødvendig at bibringe den Del af Befolkningen, han sigtede til, thi det veed den af sig selv, uden at have en saa stor Jurist til Læremester. Men der var en anden Leilighed, hvor jeg kunde have ønsket, at det ærede Medlem var traadt frem paa den Maade, hvorpaa han er traadt frem i Dag; det var, naar vi have behandlet Embedsmændenes Lønninger og Pensioner. Hvorledes det ærede Medlem kan komme til at hebreide den Del af Samfundet, han her omtalte, at den hovedsagelig selv er Skyld i, at den er saa slet stillet, det kan jeg ikke forstaa, naar han i høitrvædende Foredrag søger at vise os, at Embedsstanden er det nødvendigt ikke alene at give et rigeligt Underhold, men tillige en rigelig Pension. Hvorfor ere det ærede Med-

lems Følelser for denne Del af Samfundet ikke de samme som de, han har gjort gjældende overfor de mindre Bemidlede? Er der et mere ædelt Stof hos hine end hos disse? Han omtalte, at man vilde sløve en Følelse, som skulde bæere op over det Smudsige og Lave, dersom man vilde vedtage det Forslag, jeg har været med til at stille. Seg maa tilstaa, at det forundrer mig at skulle høre den Slags Talemaader fremsat her. Man maa unegtelig komme paa den Tanke, at det ærede Medlem har den Anskuelse, at hele det Lag af Samfundet, som man til andre Tider er saa tilbøielig til at kalde Bærmen, men som der i det ærede Medlems Foredrag fandt et smultere Udtryk, er en Klasse, som, om den end har et Gran af ædel Følelse, saa dog er saa lidt i Besiddelse deraf, at, saa snart man blot kommer dem imøde med et saadant Forslag som dette, sluffer man den sidste Gnist af en saadan Følelse. Det ærede Medlem blev jo alvorlig tilretvæist; men jeg for mit Vedkommende maa nedlægge en alvorlig Protest. Disse Menneffers Følelser kunne være ligesaa gode som de bedre Stillede i Samfundet, og i alt Fald forekommer det mig, at forsaavidt det ærede Medlem har Ret, at den rigtigste Grundsætning er: Hjælp Dig selv — og det indrømmer jeg er det Rigtige, naar man kan hjælpe sig selv, — bør det dog gøres gjældende, at en Del ere saa uheldig stillede, at de med den bedste Villie ikke kunne hjælpe sig selv. At man kan finde en saadan Udtalelse passende imod den omtalte Klasse af Samfundet samtidig med, at man ved enhver Leilighed, hvor der er Tale om Embedsmændenes Løn og Pension, har saa mange Grunde til sin Raadighed, for at faae os til at gaa ind paa Foranstaltninger for at sikkre denne Del af Samfundet imod at komme til at lide Nød i Alderdommen, det kan jeg ikke forstaa. Det ærede Medlem sagde, at de uheldig Stillede i Samfundet ikke ere tilbøielige til at lægge Noget hen til bedre Tider. Jeg gad nok vide, om ikke det Samme gjælder om Embedsstanden, og mig forekommer det, at for denne var der alvorlig Opfordring til at gjøre det, thi den har dog Noget at lægge hen af; men hvorledes skulde den arbejdende Klasse,